

کلنگی نمادین که احمدی نژاد زد

طرح «انتقال آب خلیج فارس به صنایع جنوب شرق کشور» از سال ۶۵ مورد بررسی قرار گرفته و با این که سال‌هاست این موضوع از زبان نمایندگان مجلس و مسئولین در میان رسانه‌ها و مردم نقل شده اما کلنگ بزرگترین آب شیرین کن خلیج فارس در اردیبهشت ماه سال ۹۲ توسط محمود احمدی نژاد در بندرعباس و همزمان نیز به صورت تلفنی برای انتقال آن در سیرجان زده شد، البته کلنگی که بعدها معاون عمرانی استاندار کرمان در ابتدای خرداد ۹۳ از آن به عنوان شروعی نمادین یاد کرد و وعده داد پایان خرداد ماه زمان آغاز رسمی پروژه انتقال آب

از خلیج فارس به کرمان باشد! طی سال‌های قبل هرگاه رسانه‌ها پیگیر طرح شیرین‌سازی و انتقال آب خلیج فارس می‌شدند تنها پاسخی که می‌شنیدند این بود که در حال مطالعه هستیم، تا این که در سال ۹۱ موضوع انتقال آب از خلیج فارس وارد بودجه دولت شد؛ آشوری، نماینده مردم هرمزگان در مجلس در آن زمان اعلام کرد پروژه بزرگ آب‌شیرین کن خلیج فارس که بزرگترین آب‌شیرین کن منطقه به شمار می‌رود و در زمان بررسی بودجه سال ۹۱ کشور نیز در برخی سرفصل‌های بودجه‌ای به آن پرداخته شد.

کمبود اعتبارات دولت؛ بخش خصوصی دست به کار شد

یکی از دلایل این که طرح شیرین‌سازی و انتقال آب خلیج فارس طی چندین سال در حد مطالعه باقی مانده‌بود، کمبود اعتبارات

وزارت نیرو در این زمینه بود، از همین جهت بود که در همان سال ۹۱ آشوری بیان کرد که مجموعه‌ای از چند بانک با تشکیل یک کنسرسیوم در زمینه انتقال آب از خلیج فارس به مرکز کشور، وارد عرصه مهار بحران آب در مناطق گوناگون کشور شده‌اند که این حرکت را می‌توان گامی بزرگ و عقلانی از ناحیه دولت برای حل این مشکل دست‌کم در سه استان هرمزگان، یزد و کرمان دانست.

طی سال‌های قبل هرگاه رسانه‌ها پیگیر طرح شیرین‌سازی و انتقال آب خلیج فارس می‌شدند تنها پاسخی که می‌شنیدند این بود که در حال مطالعه هستیم، تا این که در سال ۹۱ موضوع انتقال آب از خلیج فارس وارد بودجه دولت شد

تاسیس شرکت تامین و انتقال آب خلیج فارس

با برداشته شدن بار مالی این طرح از روی دوش دولت، بعد از سال ۹۱ موضوع انتقال آب خلیج فارس بیش از پیش بر سر زبان‌ها افتاد و با تاسیس شرکت تامین و انتقال آب خلیج فارس ابعاد مختلف این طرح روشن شد.

سیمای کلی اجرای طرح

هدف از اجرای این طرح تامین بخشی از نیازهای آبی فعلی و پروژه‌های توسعه آبی شرکت‌های سهم در طرح (شرکت صنعتی و معدنی گل‌گهر، شرکت ملی صنایع مس ایران و شرکت صنعتی و معدنی چادرملو) و سایر مصرف‌کنندگان از جمله بخشی از مصارف شرب و صنایع استان‌های هرمزگان، کرمان و یزد، مجموعاً به میزان ۳۵۰ میلیون متر مکعب در سال می‌باشد. باتوجه به گستردگی و ابعاد کلی طرح، اجرای پروژه در ۳ فاز برنامه‌ریزی شده است که در هر فاز، یکی از خطوط لوله انتقال آب و تاسیسات مربوطه اجرا می‌گردد.

فاز اول؛ تامین ۱۱۰ میلیون متر مکعب آب

فاز اول این طرح که با هدف تامین و انتقال ۱۱۰ میلیون متر مکعب آب در سال به محل‌های مصرف طراحی شده، شامل سه قطعه اصلی است اما هیچ اطلاعاتی در مورد دو فاز دیگر موجود نیست.

قطعه اول: حد فاصل آب شیرین کن واقع در غرب بندرعباس تا محدوده مجتمع صنعتی معدنی گل‌گهر سیرجان به مسافت ۳۰۰ کیلومتر که سهم آن ۴۵ میلیون متر مکعب در سال یعنی ۴۱ درصد از کل است.

قطعه دوم: حد فاصل مجتمع صنعتی معدنی گل‌گهر سیرجان تا مجتمع مس سرچشمه در رفسنجان به طول ۱۳۵ کیلومتر، سهم این شرکت نیز ۳۰ میلیون متر مکعب یعنی ۲۷ درصد است.

قطعه سوم: حد فاصل مجتمع مس سرچشمه در رفسنجان تا صنایع فولادی واقع در منطقه اردکان یزد و همچنین انشعاب صنایع معدنی چادرملو به طول ۳۴۰ کیلومتر، سهم آن نیز ۲۰ میلیون متر مکعب در سال یعنی ۱۸ درصد از کل است. علاوه بر این، ۱۵ میلیون متر مکعب در سال یعنی حدود ۱۴ درصد از آب منتقل شده سهم آب شرب استان‌های کرمان و یزد خواهد شد. با توجه به استقرار منابع آب شیرین کن در بندرعباس، گفته می‌شود آب مورد نیاز شهرستان بندر خمیر و روستاهای غرب بندرعباس و قسمتی از شهرستان حاجی‌آباد و نیز صنایع غرب استان هرمزگان نیز فراهم خواهد شد که ۳۰ میلیون متر مکعب در سال برای آن در نظر گرفته‌اند. تاسیسات آب‌گیری از دریای این طرح با ظرفیت ۴/۸ میلیون متر مکعب در روز در شش خط لوله دریایی به قطر ۳ متر و طول ۲ هزار و ۷۰۰ متر احداث خواهد شد.

قیمت تمام شده هر متر مکعب آب

شرکت مشاور این طرح در تیرماه ۹۲ مجموع هزینه لازم برای سرمایه‌گذاری این سه قطعه را ۲ هزار و ۲۹۰ میلیارد تومان پیش‌بینی کرد. شرکت مهندس مشاور طوس آب قیمت هر متر مکعب آب در نقاط تحویل را نیز این گونه اعلام کرده است، قیمت تمام شده نمک‌زدایی ۱۵۰۰ تومان، در مجتمع گل‌گهر سیرجان ۳۵۰۰ تومان، در مس سرچشمه ۴۵۰۰ تومان و در مجتمع چادرملو ۵۹۰۰ تومان.

مخالفان و موافقان چه می‌گویند؟

مهم‌ترین دلیل مخالفان برای جلوگیری از انتقال آب خلیج فارس به مرکز ایران، مسائل زیست محیطی است، غفوری فرد، وزیر نیرو سابق علاوه بر مسائل زیست محیطی و این که شوری آب خلیج فارس بسیار بالاتر از آب‌های معمولی است، می‌گوید: «آیا آب مناطق اطراف خلیج فارس را توانسته‌ایم تامین کنیم؟ وضعیت آب خارک، ابوموسی، قشم و جزیره هرمز چگونه است؟ حال ما می‌خواهیم آب خلیج فارس را بیاوریم و سمنان را درست کنیم!» وی ادامه می‌دهد: «در حال حاضر به لحاظ اقتصادی اصلاً امکان ندارد که بتوانیم آب شور را شیرین و صرف امور کشاورزی کنیم، این کار

هدف از اجرای این طرح تامین بخشی از نیازهای آبی فعلی و پروژه‌های توسعه آبی شرکت‌های صنعتی و معدنی گل‌گهر، صنایع مس ایران، چادرملو و سایر مصرف‌کنندگان از جمله بخشی از مصارف شرب و صنایع استان‌های هرمزگان، کرمان و یزد، می‌باشد